

ע"פ 4582/12/14 - מופק עפאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4582-12-14 עפאן נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופטת אסתר הלמן, אב"ד
המערער מופק עפאן
נגד
המשיבה מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בנצרת, [כב' השופטת ע. במבילה-אינשטיין], מיום 27/11/14 בתיק
6192-07-14

פסק דין

- 1.** המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שעניינן עיסוק בעסק ללא רישיון, לאחר שהודה כי ביום 03/06/14 מכר מוצרי מזון כרוכלות בצדי עורקי תנועה ובצמתים ראשיים, בשלושה מוקדים שונים. המערער פיזר עובדים בשלושת המוקדים (בשטח תחנות אוטובוס), באמצעות רכב ששימש כדוכן מכירה.
- 2.** בית המשפט קמא דן את המערער לקנס בסך 7,000 ₪ וחייבו לחתום על התחייבות בסך 25,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה. הרכב ששימש לביצוע העבירה הוחזר (לאחר שהמשיבה חזרה בה מבקשתה לחלטו).
- 3.** המערער השיג על חומרת העונשים. במהלך הדיון טען כי בגין אותם אירועים הוא קיבל גם דו"ח, לפיכך ניתנה לו הזדמנות להציג את הדו"ח לעיון בית המשפט, בטרם יוכרע הערעור. מהודעתו וצירופיה עולה, כי הדו"ח נרשם לאחיו של המערער, ולכן אין לו רלבנטיות לענייננו.

דין והכרעה:

- 4.** בית המשפט קמא גזר את דינו של המערער והשית עליו את העונשים שפורטו לעיל, לאחר שקבע כי מתחם העונש ההולם הוא התחייבות שסכומה נע בין 5,000 ל - 50,000 ₪ וקנס ששיעורו בין 4,000 ₪ לבין 15,000 ₪, ובמקרים מתאימים יצטרף לעונש זה גם מאסר על תנאי וצו סגירה לעסק.
- 5.** בקביעת המתחם נלקחו בחשבון הערך המוגן על ידי העבירה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

(התכנון המוקדם, חלוקת העסק לשלושה מוקדי רוכלות, הסתייעות ברכב משא, ומאידך, העובדה שהעבירה בוצעה במועד יחיד, היות המערער עובד ומועסק באופן סדיר כשכיר) ומדיניות הענישה הנוהגת.

.6 עונשו של המערער נקבע בתוך המתחם, בהתחשב בעברו הפלילי שאיננו מכביד ואיננו מאותו סוג, בשים לב להודאתו ולנסיבותיו האישיות.

.7 לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, שוכנעתי כי יש מקום להקל במידת מה בעונשו של המערער.

.8 במהלך הדיון, ובהמלצתי, הסכים בא כוח המשיבה להפחתה מתונה בעונש.

.9 דומה, כי בית המשפט קמא התייחס לעובדות כתב האישום כמבססות אירוע אחד, לשם קביעת המתחם, (ראה סעיף 40'ג' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, להלן: "**חוק העונשין**"), ובהתאם לכך קבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו.

.10 בהתאם לסעיף 40'ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי הערך המוגן שנפגע מביצוע העבירה, ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מדיניות הענישה הנוהגת הינה אחד מן השיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם, ואיננה השיקול היחיד או המרכזי בו, יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם ממנה בקביעת המתחם. מן הפסיקה שהציג ב"כ המערער בבית המשפט קמא ומטיעוני המשיבה לעונש, במסגרתם נקרא בית המשפט להעלות את רף הענישה ולהחמיר בעונשיהם של מבצעי עבירות הרוכלות, ניתן ללמוד כי הענישה הנוהגת הסתפקה, בנסיבות דומות ואף חמורות יותר מאשר בפנינו, בקנסות נמוכים ומתונים יותר.

.11 בגדר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בענייננו, חרף העובדה שמדובר ב-3 מוקדים שונים של רוכלות, הרי הוכח כי המערער מועסק במקום עבודה כשכיר וניסיונו להפיק רווח מרוכלות היה חד פעמי. המערער ניצל יום חופשה (ערב חג), במטרה להגדיל את הכנסתו, עקב מצבו הכלכלי, זאת בשונה מן הפסיקה העוסקת בנאשמים שהפעילו עסק, לפרנסתם, ללא רישיון, ביותר מהזדמנות אחת, ולעיתים אך לאחר שהוגש כנגדם כתב אישום.

.12 נסיבות מיוחדות אלה, לצד ההנחה, כי כאשר בית המשפט נדרש להעלות את רף הענישה, עליו לעשות כן באופן הדרגתי, מביאות למסקנה כי ראוי לקבוע כי מתחם העונש ההולם, בנסיבותיו של מקרה זה, ברכיב הקנס יעמוד על סכום הנע בין 3,000 ₪ ל- 25,000 ₪, והקנס שיושת על המערער יופחת ויועמד על 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר בפועל.

.13 מגמת האכיפה המוגברת של החוק כנגד רוכלות בצדי הדרכים, המסכנת את שלומם של המשתמשים בדרך, היא מבורכת וצריכה להביא בהדרגה להחמרה בענישה. בתהליך זה, ראוי כי נאשמים כמו המערער שבפני, שעיסוקם ברוכלות הוא מזדמן וחד פעמי, יוזהרו קודם לכן ויובהר להם, כי התופעה הנפוצה והנרחבת (כפי שתוארה בטיעוני המשיבה לעונש), איננה חוקית.

.14 בנסיבות העניין, דומה כי יש להעדיף בעניינו של המערער עונש צופה פני עתיד, שירתיעו מלשוב ולבצע עבירות דומות, וקנס מתון, לצד התחייבות משמעותית, יהא בו די בכדי להשיג מטרה זו.

.15 סוף דבר, הערעור מתקבל במובן זה, שהקנס שהוטל על המערער יופחת ויועמד על 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר כנגדם. הקנס או יתרת הקנס, ישולמו ב - 10 תשלומים, חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום **01/03/15** ובכל ראשון לחודש שלאחריו, כאשר אי תשלום אחד השיעורים במועדו, יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיידי.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים, בהקדם.

ניתן היום, י"ג שבט תשע"ה, 02 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.